Pros i contres del confinament

El confinament en què ens trobem aquests dies la majoria de catalans, i especialment els santcugatencs, no és només necessari per aturar l'expansió del coronavirus, és també vital i imprescindible. Sense confinament, les conseqüències podrien ser esfereïdores. Cal, per tant, respectar-lo per preservar la nostra pròpia salut i per no posar en risc la vida dels altres.

Tanmateix, hi ha gent egoista que desconeix el sentit del mot 'solidaritat' i que se salta les normes dictades per les autoritats sanitàries catalanes i pel president Torra i surten al carrer a passejar, no pas a comprar menjar, a anar a la farmàcia o a treballar per obligació. Es creuen que estan per damunt de tot i de tothom i s'inventen excuses... Els Mossos, fins i tot, van enxampar un individu que s'havia amagat al portaequipatges d'un cotxe. Són comportaments que en circumstàncies límit com l'actual, constitueixen un delicte equiparable al de conduir sense carnet, o begut, o en contra direcció per una autopista, perquè el desaprensiu que fa això no posa només en risc la seva pròpia vida, posa també en risc la vida de la col·lectivitat. Per això les sancions, en aquests casos i en el del coronavirus, poden ser força elevades.

Quedar-se a casa sense poder sortir durant setmanes és dur, certament, ja que el sedentarisme, a més de ser nociu per a tothom, és un factor de risc per a certs malalts crònics. El confinament és com molts dels medicaments que prenem, que per estabilitzar determinades funcions del cos necessiten desestabilitzar-ne d'altres. Són les contraindicacions. Per dir-ho gràficament, són com un préstec molt efectiu però amb interessos molt alts.

Una cosa que ha proliferat darrerament són els epidemiòlegs de butxaca. Tenim mancances de material sanitari, però d'epidemiòlegs de butxaca anem sobrats. L'epidemiòleg de butxaca no té cap titulació científica, però és tot un mestretites. És com aquells 'experts' en futbol que cada setmana, des d'un bar o des de la xarxa, dicten als entrenadors quina alineació han de fer. Els epidemiòlegs de butxaca, tots doctorats, com diria Addison DeWitt, a la Universitat de Copacabana, fan el mateix amb les autoritats sanitàries i pontifiquen sobre el que cal fer i el que no cal fer per evitar l'expansió del virus. Crec que les autoritats sanitàries de Catalunya els haurien de consultar abans de moure un dit i parlar.

Però com que això no ho arreglarem perquè ja sabem que en aquest món hi ha d'haver de tot, centrem-nos en un dels aspectes més preocupants del confinament, que és el de la condemna que suposa, tant per als infants que pateixen abusos sexuals com per a les dones maltractades, el fet de conviure les 24 hores del dia amb el maltractador. No hi ha pausa, no hi ha aquelles hores en què l'individu marxa per anar a treballar i la víctima pot fer el mateix o pot veure altra gent o pot anar a l'escola. Tot al contrari, la seva situació s'agreuja a causa de la tensió que el confinament genera per si mateix i per la impossibilitat d'escapatòria. És com tancar el xai a la gàbia del llop. Tant de bo, per tant, que d'aquest mal en surti un gran bé, en el sentit de fer-nos més preparats per a circumstàncies tan adverses com l'actual i puguem disposar de protocols que contemplin la manera d'apaivagar els danys colaterals del confinament de la població.

Mentrestant, no ens queda més remei que ser disciplinats i quedar-nos a casa. Quedar-nos a casa és important, però no pas per les raons que dóna un nacionalista com Pedro Sánchez. Sentir parlar aquest home posa els pèls de punta. Sánchez diu literalment: 'Quedarse en casa es un ejemplo de patriotismo'. Doncs no. En absolut. No és per patriotisme, que la gent s'ha de quedar a casa. Aquesta frase i la ideologia que traspua fan venir basques. És per sentit comú, que ens hem quedar a casa; és per sentit de la responsabilitat, és per consciència social, és per respecte a la resta d'éssers humans que ho hem de fer.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/148320.html

Copyright 2024 Cugat.cat

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/148320.html

Copyright 2024 Cugat.cat